

**Mál nr. 438/2021****M og  
V v/ Slysátryggingar launþega hjá X****Slysahtugtak vátryggingaréttar.****Gögn.**

Málskot móttakið 17. nóvember 2021 ásamt fylgiskjöllum.  
Bréf V dags. 13. desember 2021.

**Málsatvik.**

Í málskoti kemur fram að hinn 16. nóvember 2020 hafi M, er hann var að störfum fyrir X, orðið fyrir líkamstjóni. Atvik hafi verið þau að M hafi verið að bera stóra spónaplötu niður hringstiga sem hafði verið plastaður til að verja hann fyrir ummerkjum frá umgangi. Samkvæmt vitnisburði samstarfsmanns M, Y, hafi M misst mátt í löppunum eða misstigið sig og fallið beint fram fyrir sig án þess að bera fyrir sig hendurnar. Engin önnur vitni hafi orðið að atvikinu og M muni sjálfur ekki hvernig það vildi til að hann féll. Lögregla, sjúkralið og Vinnueftirlitið hafi verið kvödd á vettvang. M hafi verið fluttur á bráðamóttöku þar sem hann hafi verið greindur með innkýlt höfuðkúpabrot og heilablæðingu og séu varanlegar afleiðingar þessa umtalsverðar. Hið eina sem í raun liggi fyrir um atvikið sé það að M hafi fallið í stiganum og sjálfur telji hann líklegt að hann hafi runnið á hálu plastinu sem sett hafði verið yfir stigann. Hvað varði bótarétt úr slysátryggingu launþega hafi það þó ekki úrslitaáhrif hvernig fallið vildi til, heldur aðeins það að M féll. Þá er því hafnað að fallið megi rekja til undirliggjandi innra ástands, þ.e. flogakasts af völdum áfengissýki, enda verði það ekki ráðið af fyrirliggjandi læknisfræðilegum gögnum. M hafi verið allsgáður er hann féll niður stigann og sé ekkert sannað varðandi það að M hafi fengið flog í stiganum sem hafi leitt til falls hans. Enn fremur sé augljóst að flog sem M fékk eftir slysið sé að rekja til áverka hans en ekki áfengissýki. Það sé V sem beri sönnunarbyrði þess að orsök fallsins sé að rekja til innra ástand M og hafi slík sönnun ekki tekist. Í ljósi framangreind sé því um slys í skilningi vátryggingaréttar að ræða og bótaréttur úr slysátryggingu launþega því til staðar.

Í bréfi V kemur fram að félagið telji að fall M hafi að öllum líkindum orsakast af flogakasti, sem teljist ekki utanaðkomandi slysaatburður samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar og því sé bótaréttur ekki fyrir hendi. Y geti ekki staðhæft hvort M hafi einfaldlega hrasað eða misst mátt í fótunum, en beri þó að M hafi ekki borið hendur fyrir sig í fallinu. Það séu almennt ósjálfráð varnarviðbrögð að bera hendur fyrir sig og bendi því lýsing Y til þess að meðvitund M hafi verið skert af völdum yfirliðs eða einhvers konar kasts áður en hann skall niður á höfuðið. Af gögnum málsins megi ráða að M hafi átt við áfengisvandamál að stríða og hafi verið áfengislykt af honum, þó ekkert áfengismagn hafi greinst í blóði hans. Hafi lækna talið óróleika í M eftir að hann kom á slysaðeild verða rakinn til áfengisfráharfa. Þá hafi M fengið krampaflög og verið illa áttaður dagana eftir umrætt atvik. Í sjúkraskrárfærslum komi þá fram að möguleg orsök floga geti verið áfengisfráharf eða heilamar sem M hlaut við landingu. M geti sjálfur ekkert sagt til um orsakir fallsins og verði þá að byggja á öðrum gögnum, þ.e. grunsemdum lækna um orsök fallsins, sögu M um ofneyslu áfengis og frásögn Y. Bendi þau gögn öll sterklega til þess að fall M verði rakið til innra sjúkdómsástands og falli atvikið því ekki innan slysahtuktaks vátryggingaréttar.

**Álit.**

Í 2. gr. skilmála vátryggingar þeirrar sem um ræðir er bótasvið hennar skilgreint og segir þar m.a. að með orðinu slys sé átt við „skyndilegan utanaðkomandi atburð, sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist sannanlega án vilja hans.“ Í dómum Hæstaréttar Íslands, þ.á.m. nr. 412/2011 og 128/2013, segir að fall, sem ekki sé sýnt að rekja megi til svima, sjúkdóma eða annars innra ástands í líkama þess sem hlýtur líkamstjón, sé slys í skilningi vátryggingarskilmála. Það er því V sem ber sönnunarbyrði þess að fall M hinn 16. nóvember 2020 sé að rekja til innra sjúkdómsástands hans. Samkvæmt fyrirliggjandi gögnum varð M fyrir umtalsverðum höfuðáverkum, og eftir komu á bráðamóttöku fékk hann grand mal krampa en meðal orsaka slíks krampa eru áverkar á heila. Þá liggur fyrir að M hafi verið ávísuð flogaveikilyf til notkunar í einhverja mánuði eftir umræddan atburð en ekkert liggur fyrir um að hann hafi fengið flog eða verið til meðferðar vegna þeirra fyrir 16. nóvember 2020. Í dagál sérfræðilæknis dags. 20. nóvember 2020 segir þá að hugsanlega hafi óróleiki M á sjúkrahúsinu verið að hluta til vegna áfengisfráharfa. Í færslu sérfræðilæknis frá 26.

nóvember segir þá að grunur sé um að fráhrarfsflog hafi orsakað fallið. Í lögregluskýrslu, dags. 9. desember 2020, er frásögn Y, eina vitnisins að umræddum atburði, lýst svo að hann hafi allt í einu séð M hrasa, eða eins og hann hafi misst fæturna og fallið með höfuðið á undan niður tröppurnar. M hafi ekki borið fyrir sig hendurnar og Y viti ekki til þess hvað orsakaði fall hans. Frásögn Y er þannig ekki afdráttarlaus varðandi orsakir fallsins eða að það sé að rekja til einhvers konar krampakasts en Y lýsir ekki einkennum krampa eða flogs við skýrslugjöf hjá lögreglu. Þrátt fyrir að áfengisfráhvörf geti verið ein orsök svokallaðs grand mal krampa er ekki sýnt fram á að M hafi fengið fráhrarfsflog eða annars konar krampa áður en hann varð fyrir umræddum höfuðáverkum og að það hafi orsakað fall hans. Verður ekki séð að afdráttarlaust mat lækna á því að fall M verði rakið til fráhrarfsflogs liggi fyrir eða að slík ályktun verði dregin af framburði Y. Þá liggja ekki fyrir nefndinni læknisfræðileg gögn er sýni fram á að M hafi fallið í yfirlið eða verið með skerta meðvitund af öðrum orsökum í aðdraganda fallsins. Af öllu framansögðu og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni hefur því ekki verið sýnt fram á að fall M hafi orsakast af innra sjúkdómsástandi og er það því mat nefndarinnar að um slys í skilningi 2. gr. vátryggingarskilmálanna hafi verið að ræða.

**Niðurstaða.**

M á rétt á bótum úr slysátryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 15. mars 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir